

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 13.10.2011
COM(2011) 637 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

**Αύξηση του αντίκτυπου της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ: ένα πρόγραμμα δράσης
για αλλαγή**

{SEC(2011) 1172 τελικό}

{SEC(2011) 1173 τελικό}

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1.	Μείωση της φτώχειας σε ένα ταχέως μεταβαλλόμενο κόσμο	3
2.	Ανθρώπινα δικαιώματα, δημοκρατία και άλλα βασικά στοιχεία της χρηστής διακυβέρνησης	5
3.	Διατηρήσιμη ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς για ανθρώπινη ανάπτυξη.....	7
3.1.	Κοινωνική προστασία, υγεία, εκπαίδευση και θέσεις εργασίας	8
3.2.	Επιχειρηματικό περιβάλλον, περιφερειακή ολοκλήρωση και παγκόσμιες αγορές.....	9
3.3.	Διατηρήσιμη γεωργία και ενέργεια.....	10
4.	Διαφοροποιημένες αναπτυξιακές εταιρικές σχέσεις.....	11
5.	Συντονισμένη δράση ΕΕ	12
6.	Βελτιωμένη συνοχή μεταξύ των πολιτικών της ΕΕ.....	13
7.	Ενίσχυση του Προγράμματος δράσης για Αλλαγή.....	14

1. ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΣΕ ΕΝΑ ΤΑΧΕΩΣ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟ ΚΟΣΜΟ

Σε μια κρίσιμη φάση όπου υπάρχουν νέες παγκόσμιες προκλήσεις, κοντά στον στόχο 2015 για την υλοποίηση των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας (ΑΣΧ) και εν μέσω προετοιμασιών για το επόμενο Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο (ΠΔΠ) - η ΕΕ πρέπει να επιλέξει τη σωστή σύνθεση πολιτικών, εργαλείων και πόρων που θα καταστούν αποτελεσματικοί και αποδοτικοί στην καταπολέμηση της φτώχειας στο πλαίσιο της διατηρήσιμης ανάπτυξης. Η Επιτροπή προτείνει ένα πρόγραμμα δράσης για αλλαγή που θα ενισχύσει την αλληλεγγύη της Ευρώπης με τα αναπτυσσόμενα έθνη του κόσμου σ' αυτόν τον αγώνα.

Όπως αναφέρει η Συνθήκη της Λισαβόνας, η στήριξη των προσπαθειών που καταβάλλουν οι αναπτυσσόμενες χώρες για την εξάλειψη της φτώχειας αποτελεί τον πρωταρχικό στόχο και μια προτεραιότητα της εξωτερικής δράσης που στηρίζουν τα συμφέροντα της ΕΕ για έναν σταθερό και ευημερούντα πλανήτη. Η αναπτυξιακή πολιτική συμβάλλει επίσης στην αντιμετώπιση άλλων παγκόσμιων προκλήσεων και συνεισφέρει στην υλοποίηση της στρατηγικής Ευρώπη 2020.

Η ΕΕ έχει ήδη συνεισφέρει πολλά στη μείωση της φτώχειας και ειδικότερα στην υλοποίηση των ΑΣΧ. Παρόλα αυτά επικρατεί ακόμη μεγάλη φτώχεια σε πολλά σημεία του κόσμου. Μια σειρά **παγκόσμιων κρίσεων** κατέστησαν ευάλωτες πολλές αναπτυσσόμενες χώρες. Στον βαθμό που εξακολουθεί να αυξάνεται ο πληθυσμός της γης, απαιτούνται περισσότερες δράσεις για την αντιμετώπιση των παγκόσμιων προκλήσεων, όπως η πρόληψη των συγκρούσεων, η ασφάλεια, η προστασία του περιβάλλοντος, η κλιματική αλλαγή, καθώς και για την παροχή παγκόσμιων δημόσιων αγαθών, όπως η επισιτιστική ασφάλεια, η πρόσβαση στο νερό και εγκαταστάσεις υγιεινής, η ενεργειακή ασφάλεια και η μετανάστευση.

Εν τω μεταξύ, τα κινήματα που ξεκίνησαν από τους πληθυσμούς της Βόρειας Αφρικής και της Μέσης Ανατολής έδειξαν ότι είναι μεν ουσιαστικής σημασίας το να σημειωθεί σοβαρή πρόοδος προς την υλοποίηση των ΑΣΧ, αλλά ότι αυτό δεν αρκεί. Τούτο οδηγεί σε δύο συμπεράσματα: πρώτον, ότι οι στόχοι ανάπτυξης, δημοκρατίας, ανθρώπινων δικαιωμάτων, χρηστής διακυβέρνησης και ασφάλειας είναι αλληλένδετοι· δεύτερον, ότι είναι **ζωτικής σημασίας να προσφέρουν οι κοινωνίες ένα μέλλον στους νέους.**

Η αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ πρέπει να λάβει υπόψη την αυξανόμενη διαφορά που σημειώνεται μεταξύ των αναπτυσσόμενων χωρών. Τελευταία, **πολλές χώρες εταίροι έγιναν οι ίδιες χορηγοί, ενώ άλλες γίνονται όλο και περισσότερο ευάλωτες.** Η ΕΕ πρέπει τώρα να διερευνήσει νέους τρόπους συνεργασίας με αυτές και να προωθήσει ένα πιο περιεκτικό διεθνές αναπτυξιακό πρόγραμμα δράσης.

Η ΕΕ έχει επίσης τη δυνατότητα να συνεργαστεί στενότερα με τον **ιδιωτικό τομέα, τα ιδρύματα, την κοινωνία των πολιτών και τις τοπικές και περιφερειακές αρχές,** δεδομένου ότι αυτοί οι φορείς παίζουν όλο και μεγαλύτερο ρόλο στην ανάπτυξη.

Σε επίπεδο ΕΕ, **η Συνθήκη της Λισαβόνας συνέδεσε στενά την αναπτυξιακή πολιτική με την εξωτερική δράση της ΕΕ.** Η δημιουργία της θέσης Υπατου Εκπροσώπου/Αντιπροέδρου (ΥΕ/ΑΠ), που επικουρείται από μια Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ), προσφέρει νέες ευκαιρίες για πιο αποτελεσματική αναπτυξιακή συνεργασία και ενισχυμένο συντονισμό στη χάραξη πολιτικής.

Η ΕΕ δεν είναι απλώς ο 28ος μεγαλύτερος ευρωπαϊός χορηγός βοήθειας. Ενώ η Επιτροπή εκτελεί το 20% της συλλογικής βοήθειας που χορηγεί η ΕΕ, ενεργεί επίσης και ως συντονιστής, ως πόλος συγκέντρωσης και ως ιθύνων χάραξης πολιτικής. Η ΕΕ είναι ένας οικονομικός και εμπορικός εταίρος, και ο πολιτικός της διάλογος, η πολιτική ασφαλείας και πολλές άλλες πολιτικές της – από το εμπόριο, τη γεωργία και την αλιεία ως το περιβάλλον, το κλίμα, την ενέργεια και τη μετανάστευση – έχουν ισχυρή επίδραση στις αναπτυσσόμενες χώρες. Οφείλει να μεταφέρει αυτόν τον πολύπλευρο ρόλο σε διάφορες συνθέσεις πολιτικής προσαρμοσμένες σε κάθε χώρα εταίρο. Για να είναι πλήρως αποτελεσματικοί, η ΕΕ και τα κράτη μέλη πρέπει να ομιλούν με μια φωνή και να ενεργούν ως μια οντότητα για να επιτύχουν καλύτερα αποτελέσματα και να βελτιώσουν την εικόνα της Ευρώπης.

Οι δύσκολες οικονομικές και δημοσιονομικές εποχές καθιστούν ακόμη πιο επιτακτική την ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι η βοήθεια δαπανάται με αποτελεσματικό τρόπο, παράγει τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα και χρησιμοποιείται ως μοχλός για περαιτέρω χρηματοδότηση της ανάπτυξης.

Μέσα σ' αυτό το νέο πλαίσιο, η Επιτροπή άρχισε, το 2010, διαβουλεύσεις για την αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ¹ κατά τις οποίες επιβεβαιώθηκε η καταλληλότητα του υπάρχοντος πλαισίου πολιτικής και παράλληλα συμφωνήθηκε ότι ήταν αναγκαίο να αυξηθεί ο αντίκτυπος.

Απαιτούνται αλλαγές σε πολλά μέτωπα. Ειδικότερα, η ΕΕ πρέπει να εστιάσει την προσφορά της σε χώρες εταίρους όπου αυτή μπορεί να έχει τον μεγαλύτερο αντίκτυπο, ενώ πρέπει να συγκεντρώσει την αναπτυξιακή συνεργασία της στα εξής:

- **ανθρώπινα δικαιώματα, δημοκρατία και άλλα βασικά στοιχεία της χρηστής διακυβέρνησης,**
- **διατηρήσιμη ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς για ανθρώπινη ανάπτυξη.**

Για να εξασφαλιστεί η καλύτερη δυνατή αποδοτικότητα, τούτο πρέπει να συνοδεύεται από:

- **διαφοροποιημένες αναπτυξιακές εταιρικές σχέσεις,**
- **συντονισμένη δράση ΕΕ,**
- **βελτιωμένη συνοχή μεταξύ των πολιτικών της ΕΕ.**

Η Επιτροπή προτείνει ένα πρόγραμμα δράσης για αλλαγή που θα οδηγήσει στα εξής:

- αυξημένη κατανομή των εθνικών και περιφερειακών προγραμμάτων συνεργασίας της ΕΕ αφιερωμένων στις προτεραιότητες πολιτικής που αναφέρονται στα τμήματα 2 και 3 κατωτέρω,
- τη συγκέντρωση των δραστηριοτήτων της ΕΕ σε κάθε χώρα το ανώτατο σε τρεις τομείς,
- αυξημένο όγκο και μερίδιο της βοήθειας της ΕΕ στις χώρες που τη χρειάζονται περισσότερο και όπου η ΕΕ μπορεί να έχει πραγματικό αντίκτυπο, συμπεριλαμβανομένων των ευάλωτων κρατών,

¹ COM(2010)629 http://ec.europa.eu/europeaid/how/public-consultations/5241_en.htm

- ενισχυμένη σημασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και της χρηστής διακυβέρνησης στον καθορισμό της σύνθεσης των μέσων και λεπτομερειών της βοήθειας σε επίπεδο χώρας,
- συνεχή στήριξη για κοινωνική ένταξη και ανθρώπινη ανάπτυξη με τη χρήση τουλάχιστον του 20% της βοήθειας της ΕΕ,
- μεγαλύτερη εστίαση στους φορείς της διατηρήσιμης οικονομικής ανάπτυξης χωρίς αποκλεισμούς, που αποτελεί τον κορμό των προσπαθειών για τη μείωση της φτώχειας,
- αύξηση του μεριδίου της βοήθειας που χορηγεί η ΕΕ με τα καινοτόμα χρηματοδοτικά μέσα, καθώς και με μηχανισμούς για τον συνδυασμό επιχορηγήσεων και δανείων,
- εστίαση σε μέτρα που βοηθούν τις αναπτυσσόμενες χώρες να μειώσουν την έκθεσή τους σε παγκόσμιες κρίσεις, όπως η κλιματική αλλαγή, η υποβάθμιση των οικοσυστημάτων και η μείωση των πόρων, καθώς και οι διακυμάνσεις και η αύξηση των τιμών της ενέργειας και των γεωργικών προϊόντων, με τη συγκέντρωση των επενδύσεων σε διατηρήσιμη γεωργία και ενέργεια,
- αντιμετώπιση των προκλήσεων ασφάλειας, τρωτότητας και μετάβασης,
- κοινές στρατηγικές αντίδρασης της ΕΕ και των κρατών μελών βάσει των αναπτυξιακών στρατηγικών των ίδιων των εταίρων, με τομεακό καταμερισμό της εργασίας,
- κοινό πλαίσιο κοινοποίησης των αποτελεσμάτων σε κλίμακα της ΕΕ,
- βελτιωμένη συνοχή πολιτικής για την ανάπτυξη, ιδίως μέσω νέων θεματικών προγραμμάτων που αναπτύσσουν συνέργειες μεταξύ των παγκόσμιων συμφερόντων και της εξάλειψης της φτώχειας.

Το προτεινόμενο **πρόγραμμα δράσης για αλλαγή** δεν προορίζεται να καθορίσει εκ νέου τις βασικές αρχές πολιτικής. Ο **πρωταρχικός στόχος της ΕΕ όσον αφορά την εξάλειψη της φτώχειας στο πλαίσιο της διατηρήσιμης ανάπτυξης** δεν πρόκειται να αποδυναμωθεί, όπως καθορίζεται στην ευρωπαϊκή συναίνεση για την ανάπτυξη². Οι δεσμεύσεις της ΕΕ όσον αφορά τη χρηματοδότηση για την ανάπτυξη, την υλοποίηση των ΑΣΧ και την αποτελεσματικότητα της βοήθειας παραμένουν σταθερές, όπως και οι φιλοδοξίες της ως πολιτικού ηγέτη και βασικού χορηγού βοήθειας.

Οι αναπτυξιακές στρατηγικές που εφαρμόζει η χώρα εταίρος θα εξακολουθήσουν να πλαισιώνουν την αναπτυξιακή συνεργασία της ΕΕ σύμφωνα με τις αρχές της **ιδίας ευθύνης και της εταιρικής σχέσης**. Η ΕΕ επιδιώκει **μεγαλύτερη αμοιβαία δέσμευση** με τις χώρες εταίρους της, καθώς και αμοιβαία ευθύνη για τα αποτελέσματα. Ο **διάλογος σε επίπεδο χώρας μέσα σ'ένα συντονισμένο πλαίσιο χορηγών** θα καθορίσει επακριβώς που και πως παρεμβαίνει η ΕΕ. Θα επιδιωχθεί επίσης πιο αποτελεσματική συνεργασία μέσα στο πολυμερές σύστημα.

2. ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Η **χρηστή διακυβέρνηση, από πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής και περιβαλλοντικής πλευράς, είναι ζωτικής σημασίας για διατηρήσιμη ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς**. Η

² 2006/C 46/01.

στήριξη που παρέχει η ΕΕ στη διακυβέρνηση πρέπει να προβάλλεται περισσότερο σε όλες τις εταιρικές σχέσεις, ιδίως με την παροχή κινήτρων για μεταρρυθμίσεις προσανατολισμένες στα αποτελέσματα και με την εστίαση στις δεσμεύσεις που αναλαμβάνουν οι εταίροι υπέρ των **ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου και της κάλυψης των αιτημάτων και αναγκών των λαών.**

Δεδομένου ότι η μακροπρόθεσμη πρόοδος μπορεί να υλοποιηθεί μόνο από εσωτερικές δυνάμεις, θα επιδιωχθεί μια **προσέγγιση εστιασμένη** στον πολιτικό διάλογο και στον διάλογο πολιτικής με όλους τους ενδιαφερομένους. **Η σύνθεση και το επίπεδο της βοήθειας θα εξαρτηθούν από την κατάσταση της χώρας, καθώς και από την ικανότητά της να εφαρμόζει μεταρρυθμίσεις.**

Η στήριξη για τη διακυβέρνηση μπορεί να λάβει τη μορφή προγραμμάτων ή παρεμβάσεων βάσει σχεδίων για τη στήριξη των φορέων και των διαδικασιών σε τοπικό, εθνικό και τομεακό επίπεδο. **Η στήριξη του γενικού προϋπολογισμού της ΕΕ θα πρέπει να συνδυασθεί με την κατάσταση της διακυβέρνησης και τον πολιτικό διάλογο με τη χώρα εταίρο, σε συντονισμό με τα κράτη μέλη³.**

Εάν κάποια χώρα χαλαρώσει τη δέσμευσή της υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας, η ΕΕ θα πρέπει να ενισχύσει τη συνεργασία της με **μη κρατικούς φορείς και τοπικές αρχές** και να χρησιμοποιήσει μορφές βοήθειας που παρέχουν στους φτωχούς την απαιτούμενη ενίσχυση. Παράλληλα, η ΕΕ πρέπει να διατηρήσει το διάλογο με τις κυβερνήσεις και τους μη κρατικούς φορείς. Σε ορισμένες περιπτώσεις, θα εξασφαλιστούν **αυστηρότερες προϋποθέσεις.**

Η εστίαση στα αποτελέσματα και στην αμοιβαία ευθύνη δεν σημαίνει ότι η ΕΕ δεν θα λαμβάνει υπόψη τις ευάλωτες καταστάσεις όπου ο αντίκτυπος εκτιμάται βραδύτερα ή δυσκολότερα. Η ΕΕ πρέπει να προσπαθήσει να βοηθήσει τις χώρες που βρίσκονται σε ευάλωτη κατάσταση να καθιερώσουν λειτουργικούς και υπόλογους θεσμούς. Οι αποφάσεις για την παροχή στήριξης από τον προϋπολογισμό σε αυτές τις χώρες θα λαμβάνονται για κάθε περίπτωση χωριστά, με τη στάθμιση των οφελών, του κόστους και των κινδύνων.

Η δράση της ΕΕ πρέπει να επικεντρώνεται στα εξής:

- **Δημοκρατία, ανθρώπινα δικαιώματα και κράτος δικαίου.** Η ΕΕ πρέπει να εξακολουθήσει να στηρίζει τον εκδημοκρατισμό, τις ελεύθερες και αμερόληπτες εκλογές, τη λειτουργία των θεσμών, την ελευθερία των μέσων ενημέρωσης και την πρόσβαση στο Διαδίκτυο, την προστασία των μειονοτήτων, το κράτος δικαίου και τα δικαστικά συστήματα στις χώρες εταίρους.
- **Η ισότητα των φύλων και η χειραφέτηση των γυναικών** ως φορέων της ανάπτυξης και οικοδόμησης της ειρήνης⁴ θα ενσωματωθούν σε όλες τις αναπτυξιακές πολιτικές και προγράμματα της ΕΕ μέσω του σχεδίου δράσης για θέματα φύλου 2010.
- **Διαχείριση του δημόσιου τομέα** για καλύτερη παροχή υπηρεσιών. Η ΕΕ πρέπει να στηρίζει τα εθνικά προγράμματα για τη βελτίωση της χάραξης πολιτικής, της

³ COM(2011) 638.

⁴ SEC (2010) 265 τελικό.

διαχείρισης των δημόσιων οικονομικών, καθώς και τη σύσταση και ενίσχυση των φορέων και μέτρων λογιστικού ελέγχου, ελέγχου και των φορέων και μέτρων καταπολέμησης της απάτης, και τη θεσμική ανάπτυξη, περιλαμβανομένης της διαχείρισης των ανθρώπινων πόρων. Η μεταρρύθμιση της εσωτερικής πολιτικής και των δημοσιονομικών πολιτικών υπέρ των φτωχών είναι ζωτικής σημασίας.

- **Φορολογική πολιτική και διοίκηση.** Η ΕΕ θα εξακολουθήσει να προωθεί δίκαια και διαφανή εσωτερικά φορολογικά συστήματα στα προγράμματά της ανά χώρα, σύμφωνα με τις αρχές της ΕΕ για χρηστή διακυβέρνηση στον φορολογικό τομέα, παράλληλα με τις διεθνείς πρωτοβουλίες και την υποβολή εκθέσεων για κάθε χώρα χωριστά με σκοπό την ενίσχυση της δημοσιονομικής διαφάνειας.
- **Διαφθορά.** Η ΕΕ πρέπει να βοηθήσει τις χώρες εταίρους της να καταπολεμήσουν τη διαφθορά με προγράμματα διακυβέρνησης που ενισχύουν την προάσπιση, την ευαισθητοποίηση και την αναφορά και αυξάνουν την ικανότητα ελέγχου των εποπτικών οργάνων και του δικαστικού τομέα.
- **Κοινωνία των πολιτών και τοπικές αρχές.** Στηριζόμενη στον «διαρθρωμένο διάλογο»⁵, η ΕΕ πρέπει να ενισχύσει τους δεσμούς της με τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, τους κοινωνικούς εταίρους και τις τοπικές αρχές, μέσω τακτικού διαλόγου και της χρήσης των βέλτιστων πρακτικών. Πρέπει να στηρίζει τη δημιουργία μιας οργανωμένης **τοπικής κοινωνίας των πολιτών**, ικανής να ενεργεί ως φύλακας και ως εταίρος που συνομιλεί με τις εθνικές κυβερνήσεις. Η ΕΕ πρέπει να διερευνήσει τρόπους **κινητοποίησης της εμπειρογνομosύνης των τοπικών αρχών**, για παράδειγμα, μέσω δικτύων αριστείας ή δραστηριοτήτων αδελφοποίησης.
- **Φυσικοί πόροι.** Η ΕΕ πρέπει να κλιμακώσει τη στήριξη που παρέχει στις εποπτικές διαδικασίες και φορείς και να συνεχίσει να υποστηρίζει τις μεταρρυθμίσεις διακυβέρνησης που προωθούν τη διατηρήσιμη και διαφανή διαχείριση των φυσικών πόρων, καθώς και των πρώτων υλών και των θαλάσσιων πόρων, και των υπηρεσιών οικοσυστημάτων, με ιδιαίτερη προσοχή στην εξάρτηση των φτωχών από αυτές, ειδικότερα των μικρών αγροκτημάτων.
- **Σχέση δημοκρατίας-ασφάλειας.** Η ΕΕ πρέπει να εξασφαλίσει ότι οι στόχοι της στους τομείς της αναπτυξιακής πολιτικής, της οικοδόμησης της ειρήνης, της πρόληψης των συγκρούσεων και της διεθνούς ασφάλειας (καθώς και της ασφάλειας στον κυβερνοχώρο) αλληλοενισχύονται. Πρέπει να ολοκληρώσει και να εφαρμόσει το αιτούμενο σχέδιο δράσης για την ασφάλεια, την τρωτότητα και την ανάπτυξη⁶.

3. ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥΣ ΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Η διατηρήσιμη οικονομική ανάκαμψη χωρίς αποκλεισμούς είναι κρίσιμη για τη μακροπρόθεσμη μείωση της φτώχειας, ενώ τα αναπτυξιακά *σχήματα* είναι εξίσου σημαντικά με τους *ρυθμούς* ανάπτυξης. Για τον σκοπό αυτό, η ΕΕ πρέπει να ενθαρρύνει την ανάπτυξη χωρίς κανέναν αποκλεισμό, χαρακτηριζόμενη από την **ικανότητα των λαών να συμμετέχουν στον πλούτο και στη δημιουργία θέσεων εργασίας και να επωφελοούνται από αυτά**. Η

⁵ http://ec.europa.eu/europeaid/who/partners/civil-society/structured-dialogue_en.htm

⁶ Συμπεράσματα του Συμβουλίου 14919/07 και 15118/07.

προώθηση της αξιοπρεπούς εργασίας που συνοδεύει τη δημιουργία θέσεων εργασίας, εγγυάται τα δικαιώματα στην εργασία, την κοινωνική προστασία και τον κοινωνικό διάλογο, είναι ζωτικής σημασίας.

Η ανάπτυξη δεν είναι διατηρήσιμη εάν **βλάπτει το περιβάλλον, τη βιοποικιλότητα και τους φυσικούς πόρους και αυξάνει την έκθεση/τρωτότητα στις φυσικές καταστροφές**. Η αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ πρέπει να προωθήσει την «πράσινη οικονομία» που μπορεί να παραγάγει ανάπτυξη, να δημιουργήσει θέσεις εργασίας και να συμβάλει στη μείωση της φτώχειας αξιοποιώντας και επενδύοντας σε φυσικό κεφάλαιο⁷, καθώς και υποστηρίζοντας τις ευκαιρίες της αγοράς για καθαρότερες τεχνολογίες, ενεργειακή απόδοση και απόδοση των πόρων, ανάπτυξη με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και παράλληλη τόνωση της καινοτομίας, τη χρήση των ΤΠΕ και τη μείωση της μη ορθολογικής χρήσης των φυσικών πόρων. Θα συμβάλει επίσης στη βελτίωση της ανθεκτικότητας των αναπτυσσόμενων χωρών στις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής.

Οι δημόσιοι φορείς πρέπει να καλλιεργήσουν εταιρικές σχέσεις με ιδιωτικές εταιρείες, τοπικές κοινότητες και την κοινωνία των πολιτών. Η **εταιρική κοινωνική ευθύνη** σε διεθνές και εθνικό επίπεδο μπορεί να αποτρέψει την «ισοπέδωση» των ανθρώπινων δικαιωμάτων, τα διεθνή κοινωνικά και περιβαλλοντικά πρότυπα και να προωθήσει μια υπεύθυνη επιχειρηματική συμπεριφορά συναφή με τα διεθνώς αναγνωρισμένα μέσα.

Η ΕΕ πρέπει να εστιάσει τη στήριξη που παρέχει για διατηρήσιμη ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς στα εξής:

- τους τομείς που συνιστούν τα θεμέλια της ανάπτυξης και εξασφαλίζουν ότι αυτή δεν εισάγει διακρίσεις, ιδίως η **κοινωνική προστασία, η υγεία και η εκπαίδευση**,
- τους φορείς της διατηρήσιμης ανάπτυξης χωρίς αποκλεισμούς, ιδίως ένα **ευνοϊκότερο για τις επιχειρήσεις περιβάλλον και πιο βαθειά περιφερειακή ολοκλήρωση**,
- τους φορείς που ασκούν ισχυρή πολλαπλασιαστική επίδραση στις οικονομίες των αναπτυσσόμενων χωρών και συμβάλλουν στην προστασία του περιβάλλοντος, στην πρόληψη της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν, ιδίως η **διατηρήσιμη γεωργία και ενέργεια**.

3.1. Κοινωνική προστασία, υγεία, εκπαίδευση και θέσεις εργασίας

Η ΕΕ πρέπει να εφαρμόσει μια **πιο σφαιρική προσέγγιση στην ανθρώπινη ανάπτυξη**. Τούτο σημαίνει ότι υποστηρίζονται οι δράσεις που επικεντρώνονται στην εκπαίδευση και στην υγεία του πληθυσμού, παρέχονται δεξιότητες στο εργατικό δυναμικό οι οποίες ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, ενισχύεται η κοινωνική προστασία και μειώνονται οι ανισότητες των ευκαιριών.

Η ΕΕ πρέπει να υποστηρίξει τις τομεακές μεταρρυθμίσεις που αυξάνουν την πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες στους τομείς της υγείας και της εκπαίδευσης και ενισχύουν τις τοπικές ικανότητες ανταπόκρισης στις παγκόσμιες προκλήσεις. Η ΕΕ πρέπει να εκμεταλλευτεί

⁷ COM (2011) 363 τελικό.

ολόκληρη την πανοπλία μέσων βοήθειας που διαθέτει, ιδίως τις «**συμβάσεις για τομεακές μεταρρυθμίσεις**» εντείνοντας τον διάλογο πολιτικής.

Η ΕΕ πρέπει να λάβει μέτρα για να αναπτύξει και να ενισχύσει τα συστήματα υγείας, να μειώσει τις ανισότητες που υπάρχουν στην πρόσβαση στις υγειονομικές υπηρεσίες, να προωθήσει τη συνάφεια πολιτικής και να αυξήσει την προστασία κατά των παγκόσμιων υγειονομικών απειλών, ούτως ώστε να **βελτιώσει τα αποτελέσματα σε θέματα υγείας** για όλους.

Η ΕΕ πρέπει να αυξήσει τη στήριξη που παρέχει για **εκπαίδευση ποιότητας**, ώστε να αποκτήσουν οι νέοι τις γνώσεις και τις δεξιότητες που απαιτούνται για να καταστούν ενεργά μέλη μιας εξελισσόμενης κοινωνίας. Με την αύξηση της ικανότητας και την ανταλλαγή γνώσεων, η ΕΕ πρέπει να στηρίζει την επαγγελματική εκπαίδευση για να βελτιωθούν οι **ευκαιρίες απασχόλησης** και η ικανότητα διεξαγωγής μελετών και αξιοποίησης των αποτελεσμάτων τους.

Η ΕΕ πρέπει να στηρίζει το **πρόγραμμα αξιοπρεπούς εργασίας και τα συστήματα και κατώτατα όρια κοινωνικής προστασίας** και να ενθαρρύνει πολιτικές που διευκολύνουν την **περιφερειακή κινητικότητα του εργατικού δυναμικού**. Η ΕΕ θα στηρίζει επικεντρωμένες προσπάθειες ώστε να αξιοποιηθεί πλήρως η αλληλεξάρτηση μεταξύ μετανάστευσης, κινητικότητας και απασχόλησης.

3.2. Επιχειρηματικό περιβάλλον, περιφερειακή ολοκλήρωση και παγκόσμιες αγορές

Η οικονομική ανάπτυξη χρειάζεται ένα ευνοϊκό επιχειρηματικό περιβάλλον. Η ΕΕ πρέπει να στηρίζει την ανάπτυξη **ανταγωνιστικών τοπικών ιδιωτικών τομέων** με τη δημιουργία τοπικής θεσμικής και επιχειρηματικής ικανότητας, την προώθηση των ΜΜΕ και των συνεταιρισμών, την ενίσχυση μεταρρυθμίσεων του νομοθετικού και ρυθμιστικού πλαισίου και της επιβολής τους (καθώς και με τη χρήση ηλεκτρονικών επικοινωνιών ως μέσου για την τόνωση της ανάπτυξης σε όλους τους τομείς), τη διευκόλυνση της πρόσβασης στις επιχειρήσεις και στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες και την προώθηση της γεωργικής, της βιομηχανικής πολιτικής και της πολιτικής καινοτομίας. Τούτο θα επιτρέψει επίσης τις αναπτυσσόμενες χώρες, ειδικότερα τις φτωχότερες, να εκμεταλλευτούν τις ευκαιρίες που προσφέρουν οι παγκοσμίως ολοκληρωμένες αγορές. Αυτές οι προσπάθειες πρέπει να συνοδεύονται από καλύτερη και πιο επικεντρωμένη βοήθεια για το εμπόριο και από εμπορική διευκόλυνση.

Στο ίδιο πλαίσιο και για να εξασφαλιστεί η ευημερία των αναπτυσσόμενων χωρών ζωτική σημασία έχουν η προσέλκυση και η διατήρηση **σημαντικών ιδιωτικών εγχώριων και ξένων επενδύσεων, καθώς και η βελτίωση των υποδομών**. Η ΕΕ πρέπει να αναπτύξει **νέους τρόπους διαλόγου με τον ιδιωτικό τομέα**, ιδίως με στόχο την ενίσχυση των δραστηριοτήτων και των πόρων του ιδιωτικού τομέα για την παροχή δημόσιων αγαθών. Πρέπει να προβλέψει την παροχή άμεσων επιχορηγήσεων και την εφαρμογή μηχανισμών καταμερισμού των κινδύνων για να ευνοήσει τις εταιρικές σχέσεις δημόσιου-ιδιωτικού τομέα και τις ιδιωτικές επενδύσεις. Η ΕΕ πρέπει να επενδύσει σε υποδομές μόνο όταν ο ιδιωτικός τομέας δεν είναι σε θέση να τις πραγματοποιήσει με τους όρους της αγοράς.

Η ΕΕ θα αναπτύξει περαιτέρω συνδυασμένους μηχανισμούς που συμβάλλουν στην κινητοποίηση χρηματοπιστωτικών πόρων υπέρ της ανάπτυξης, στηριζόμενη σε εμπειρίες που ήταν επιτυχείς όπως οι ευρωπαϊκοί επενδυτικοί μηχανισμοί ή το καταπιστευματικό ταμείο

ΕΕ-Αφρικής για τις υποδομές. Σε επιλεγμένους τομείς και χώρες, πρέπει να χορηγηθεί υψηλότερο ποσοστό αναπτυξιακών πόρων της ΕΕ στο πλαίσιο των υπάρχοντων ή νέων χρηματοδοτικών μέσων, όπως μηχανισμοί για τον συνδυασμό επιχορηγήσεων και δανείων και άλλοι μηχανισμοί καταμερισμού των κινδύνων, προκειμένου να κινητοποιηθούν συμπληρωματικοί πόροι και να αυξηθεί ο αντίκτυπος της βοήθειας. Η διαδικασία αυτή πρέπει να στηριχθεί από μια πλατφόρμα της ΕΕ για τη συνεργασία και την ανάπτυξη, η οποία θα συγκεντρώνει την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τους ευρωπαϊκούς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς.

Η περιφερειακή ανάπτυξη και ολοκλήρωση μπορούν να τονώσουν το εμπόριο και τις επενδύσεις και να προαγάγουν την ειρήνη και τη σταθερότητα. Η ΕΕ πρέπει να στηρίζει τις προσπάθειες περιφερειακής και ηπειρωτικής ολοκλήρωσης (περιλαμβανομένων των πρωτοβουλιών Νότου-Νότου) που καταβάλλονται στο πλαίσιο των πολιτικών των εταίρων χωρών σε τομείς όπως οι αγορές, οι υποδομές και η διασυνοριακή συνεργασία σε θέματα ύδατος, ενέργειας και ασφάλειας. Θα παρασχεθεί στήριξη για να αντιμετωπιστεί το κενό ανταγωνιστικότητας στο πλαίσιο της σημαντικής και αυξανόμενης βοήθειας της ΕΕ υπέρ των εμπορικών δραστηριοτήτων, των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης και άλλων συμφωνιών ελεύθερων συναλλαγών με τις αναπτυσσόμενες περιφέρειες.

3.3. Διατηρήσιμη γεωργία και ενέργεια

Η ΕΕ πρέπει να εκμεταλλευτεί τη βοήθεια που χορηγεί στη γεωργία και στην ενέργεια για να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες να εξοπλιστούν κατά των κρίσεων (όπως η έλλειψη πόρων και προσφοράς, η αστάθεια των τιμών) και να θέσει έτσι τα θεμέλια για διατηρήσιμη ανάπτυξη. Πρέπει να αντιμετωπίσει τις ανισοροπίες, ειδικότερα για να βελτιώσει την πρόσβαση των φτωχών στη γη, στα τρόφιμα, στο νερό και στην ενέργεια χωρίς να καταστρέφεται το περιβάλλον.

Στον τομέα της γεωργίας, η ΕΕ πρέπει να στηρίζει τις βιώσιμες πρακτικές, καθώς και τη διασφάλιση των υπηρεσιών οικοσυστημάτων, δίνοντας προτεραιότητα στις πρακτικές που αναπτύσσονται σε τοπικό επίπεδο και εστιάζοντας στις μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις και στα εισοδήματα των γεωργών, στη δημιουργία ομάδων παραγωγών, την αλυσίδα προμήθειας και εμπορίας, καθώς και στις προσπάθειες που καταβάλλουν οι αρχές για να διευκολύνουν τις υπεύθυνες ιδιωτικές επενδύσεις. Η ΕΕ θα εξακολουθήσει να εργάζεται για την ενίσχυση των θρεπτικών προτύπων, για τη διαχείριση της επισιτιστικής ασφάλειας και για τη μείωση των τιμών των τροφίμων σε διεθνές επίπεδο.

Στον τομέα της ενέργειας, η ΕΕ πρέπει να προσφέρει τεχνολογία και εμπειρογνομοσύνη, καθώς και χρηματοδοτικούς αναπτυξιακούς πόρους και να επικεντρωθεί σε τρεις βασικές προκλήσεις: αστάθεια τιμών και ενεργειακή ασφάλεια, κλιματική αλλαγή, περιλαμβανομένης της πρόσβασης σε τεχνολογίες χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, και πρόσβαση σε ασφαλείς, φθηνές, καθαρές και διατηρήσιμες ενεργειακές υπηρεσίες⁸.

Και στους δύο τομείς, η ΕΕ πρέπει να ενισχύσει την ανάπτυξη ικανοτήτων και τη μεταφορά τεχνολογίας, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο στρατηγικών μείωσης της κλιματικής αλλαγής και προσαρμογής σε αυτήν.

⁸ Λαμβανομένων υπόψη πρωτοβουλιών όπως η ομάδα υψηλού επιπέδου των ΗΕ για τη διατηρήσιμη ενέργεια για όλους.

Η ΕΕ επιδιώκει να καθιερώσει μακροπρόθεσμες εταιρικές σχέσεις με τις αναπτυσσόμενες χώρες, βάσει αμοιβαίας ευθύνης.

4. ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η ΕΕ πρέπει να προσπαθήσει να **συγκεντρώσει τους πόρους της εκεί όπου απαιτούνται περισσότερο για τη μείωση της φτώχειας και όπου αυτοί θα έχουν τον μεγαλύτερο αντίκτυπο.**

Η βοήθεια υπό μορφή επιχορηγήσεων δεν πρέπει να ενσωματωθεί στη γεωγραφική συνεργασία με τις πιο προηγμένες αναπτυσσόμενες χώρες οι οποίες βρίσκονται ήδη σε πορεία διατηρήσιμης ανάπτυξης και/ή είναι ικανές να παραγάγουν επαρκείς ίδιους πόρους. Αντίθετα, πολλές άλλες χώρες εξαρτώνται ακόμη σημαντικά από εξωτερική βοήθεια για την παροχή βασικών υπηρεσιών στον λαό τους. Μεταξύ αυτών, υπάρχει ένα φάσμα καταστάσεων που απαιτούν διαφορετική σύνθεση πολιτικής και μηχανισμών συνεργασίας. Είναι επομένως σημαντικό να υιοθετήσει η ΕΕ μια **διαφοροποιημένη προσέγγιση για την κατανομή της βοήθειας και τις εταιρικές σχέσεις** προκειμένου να επιτύχει τον μέγιστο δυνατό αντίκτυπο και την καλύτερη δυνατή αποδοτικότητα.

Η ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να αναγνωρίζει την ιδιαίτερη σημασία που έχει η στήριξη της ανάπτυξης στις **γειτονικές της χώρες**⁹ και στην **Αφρική νοτίως της Σαχάρας**¹⁰. Σε όλες τις περιοχές πρέπει να χορηγεί περισσότερους πόρους από ό,τι κατά το παρελθόν σε χώρες που τους χρειάζονται περισσότερο, καθώς και στα ευάλωτα κράτη.

Πιο συγκεκριμένα, η αναπτυξιακή βοήθεια της ΕΕ πρέπει να χορηγείται ανάλογα με τα εξής:

- **Ανάγκες χώρας:** εκτιμώνται με βάση πολλούς δείκτες, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των οικονομικών και κοινωνικών/ανθρώπινων αναπτυξιακών τάσεων και της πορείας της ανάπτυξης, καθώς και του ευάλωτου χαρακτήρα και των δεικτών τρωτότητας.
- **Ικανότητες:** εκτιμώνται ανάλογα με την ικανότητα της χώρας να δημιουργεί επαρκείς οικονομικούς πόρους, ιδίως εγχώριους πόρους, και την πρόσβασή της σε άλλες πηγές χρηματοδότησης, όπως διεθνείς αγορές, ιδιωτικές επενδύσεις ή φυσικοί πόροι. Πρέπει επίσης να εξετάζονται οι ικανότητες απορρόφησης.
- **Δεσμεύσεις της χώρας και επιδόσεις:** πρέπει να εκτιμώνται θετικά οι επενδύσεις της χώρας στην εκπαίδευση, στην υγεία και στην κοινωνική προστασία, η πρόοδος που σημειώνει στον τομέα του περιβάλλοντος, της δημοκρατίας και της χρηστής διακυβέρνησης, και η υγεία των οικονομικών και δημοσιονομικών πολιτικών της, καθώς και της οικονομικής διαχείρισης.
- **Πιθανός αντίκτυπος της βοήθειας της ΕΕ:** εκτιμάται με γνώμονα δύο οριζόντιους στόχους:

⁹ COM(2011) 303.

¹⁰ Μεταξύ άλλων, με την κοινή στρατηγική ΕΕ-Αφρικής.

- (1) αύξηση του βαθμού κατά τον οποίο η συνεργασία της ΕΕ μπορεί να **προωθήσει και να ενισχύσει τις πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές μεταρρυθμίσεις** σε χώρες εταίρους,
- (2) αύξηση του **αντίκτυπου** που μπορεί να έχει η βοήθεια της ΕΕ σε άλλες πηγές χρηματοδότησης για την ανάπτυξη, ειδικότερα στις ιδιωτικές επενδύσεις.

Η ΕΕ πρέπει να καθορίσει, με **σφαιρικό πολιτικό διάλογο και διάλογο πολιτικής** με όλες τις χώρες εταίρους, τις καταλληλότερες μορφές συνεργασίας που οδηγούν στη λήψη των κατάλληλων και αντικειμενικών αποφάσεων όσον αφορά την πιο αποτελεσματική σύνθεση πολιτικής, τα επίπεδα της βοήθειας, τις λεπτομέρειες της βοήθειας και τη χρήση νέων και υπαρχόντων χρηματοδοτικών μέσων, στηριζόμενη στην ίδια πείρα της που απέκτησε από τη διαχείριση των καταστάσεων μετάβασης.

Για ορισμένες χώρες, τούτο μπορεί να καταλήξει στη μείωση ή στην κατάργηση των αναπτυξιακών επιχορηγήσεων της ΕΕ και στην επιδίωξη **διαφορετικής αναπτυξιακής σχέσης** βάσει δανείων, τεχνικής συνεργασίας ή στήριξης για τριμερή συνεργασία.

Σε **ευάλωτες καταστάσεις, πρέπει να καθοριστούν ειδικές μορφές στήριξης** που ευνοούν την ανάκαμψη και την ανθεκτικότητα, ιδίως με τον στενό συντονισμό με τη διεθνή κοινότητα και την σωστή διάρθρωση με τις ανθρωπιστικές δραστηριότητες. Στόχος θα είναι να αναλάβει η χώρα ίδια ευθύνη σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, ούτως ώστε να εξασφαλιστεί η σταθερότητα και να καλυφθούν οι βασικές ανάγκες βραχυπρόθεσμα, ενώ παράλληλα να ενισχυθούν η διακυβέρνηση, οι ικανότητες και η οικονομική ανάπτυξη, με την οικοδόμηση του κράτους ως κεντρικού στοιχείου.

Αυτή η διαδικασία λήψης αποφάσεων σε επίπεδο χώρας θα δώσει στην ΕΕ την αναγκαία **ευελιξία** για να ανταποκρίνεται σε απρόβλεπτα γεγονότα, ιδίως φυσικές ή ανθρωπογενείς καταστροφές.

5. ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΗ ΔΡΑΣΗ ΕΕ

Η **κατάτμηση και η διάδοση της βοήθειας είναι ακόμη διαδεδομένες με αυξητική τάση**, παρά τις τεράστιες προσπάθειες που καταβλήθηκαν πρόσφατα για να συντονιστούν και να εναρμονιστούν οι δραστηριότητες των χορηγών βοήθειας. Η ΕΕ πρέπει να αναλάβει πιο ενεργό ηγετικό ρόλο, σύμφωνα με την εντολή που έλαβε από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, και να υποβάλει προτάσεις που καθιστούν αποτελεσματικότερη την ευρωπαϊκή βοήθεια.

Ο κοινός προγραμματισμός της βοήθειας της ΕΕ και των κρατών μελών θα μειώσει την κατάτμηση και θα αυξήσει τον αντίκτυπο της αναλογικά με τα επίπεδα των δεσμεύσεων. Στόχος είναι να καθιερωθεί μια απλούστερη και ταχύτερη διαδικασία προγραμματισμού, που θα εκτελείται κυρίως επιτόπου.

Στην περίπτωση που η χώρα εταίρος διατυπώνει τη δική της στρατηγική, η ΕΕ πρέπει να την υποστηρίξει **αναπτύσσοντας, όταν είναι εφικτό, κοινά έγγραφα πολυετούς προγραμματισμού με τα κράτη μέλη**. Εάν η χώρα εταίρος δεν έχει καθορίσει τέτοια στρατηγική, η ΕΕ θα προσπαθήσει να εκπονήσει ένα **έγγραφο κοινής στρατηγικής με τα κράτη μέλη**.

Η διαδικασία αυτή θα καταλήξει σε ένα ενιαίο κοινό έγγραφο προγραμματισμού το οποίο θα υποδεικνύει τον **τομεακό καταμερισμό της εργασίας** και τις χρηματοδοτικές ενισχύσεις ανά τομέα και χορηγό. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αυτό το έγγραφο κατά τον σχεδιασμό των διμερών σχεδίων τους εφαρμογής. Η συμμετοχή θα είναι ανοικτή σε εξωτερικούς χορηγούς βοήθειας που έχουν συνδεθεί με τη διαδικασία σε δεδομένη χώρα.

Για να τονωθεί η ανάληψη ίδιας ευθύνης από τη χώρα, πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να **διαρθρωθεί ο κοινός προγραμματισμός με τους στρατηγικούς κύκλους των χωρών εταίρων**.

Σε λειτουργικό επίπεδο, η ΕΕ και τα κράτη μέλη πρέπει να προσφεύγουν στις λεπτομέρειες της βοήθειας που διευκολύνουν μια **κοινή δράση, όπως στήριξη του προϋπολογισμού (στο πλαίσιο «ενιαίας σύμβασης ΕΕ»)**, τα **καταπιστευματικά ταμεία ΕΕ και την ανάθεση συνεργασίας**.

Όσον αφορά τον καταμερισμό της εργασίας σε διεθνές επίπεδο, η Επιτροπή ενθαρρύνει όλα τα κράτη μέλη να γίνουν πιο διαφανή κατά την είσοδο ή έξοδο από τη διαδικασία, σύμφωνα με τον κώδικα δεοντολογίας της ΕΕ για τον καταμερισμό της εργασίας¹¹. Απαιτούνται μια **συντονισμένη προσέγγιση** και ένας **μηχανισμός συντονισμού για τον διεθνή καταμερισμό της εργασίας**.

Η ΕΕ πρέπει να αναπτύξει ένα **κοινό πλαίσιο για την εκτίμηση και την κοινοποίηση των αποτελεσμάτων** της αναπτυξιακής πολιτικής όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τη διατηρήσιμη ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς. Σύμφωνα με το λειτουργικό πλαίσιο για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας¹², η ΕΕ θα εργασθεί με τις χώρες εταίρους και άλλους χορηγούς για την υιοθέτηση σφαιρικών προσεγγίσεων της εθνικής και αμοιβαίας ευθύνης και διαφάνειας, αναπτύσσοντας ιδίως ικανότητα στον τομέα των στατιστικών.

Η διαφάνεια αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της αποτελεσματικής και αξιόπιστης βοήθειας. Η Επιτροπή, η οποία έχει εκδώσει τα πρότυπα της διεθνούς πρωτοβουλίας για τη διαφάνεια της βοήθειας, είναι ήδη ένας από τους πλέον διαφανείς χορηγούς. Πρέπει να συνεχίσει αυτήν την προσπάθεια, από κοινού με τα κράτη μέλη.

6. ΒΕΛΤΙΩΜΕΝΗ ΣΥΝΟΧΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΕ

Η ΕΕ βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του προγράμματος **συνοχής αναπτυξιακών πολιτικών** και θα εξακολουθήσει να εκτιμά τον αντίκτυπο των πολιτικών της στους αναπτυξιακούς στόχους. Θα ενισχύσει τον διάλογο σε επίπεδο χωρών σχετικά με τη συνοχή αναπτυξιακών πολιτικών και θα εξακολουθήσει να την προαγάγει στα διεθνή φόρουμ συμβάλλοντας στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος ευνοϊκού για τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι φτωχότερες χώρες.

Το μελλοντικό πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο θα ενισχύσει τη συνοχή αναπτυξιακών πολιτικών. Προβλέπεται να εφαρμοστούν θεματικά προγράμματα που θα αποτελέσουν τα

¹¹ 9558/07

¹² 18239/10

μέσα αντιμετώπισης των παγκόσμιων προκλήσεων και θα ενσωματώνουν πολιτικές της ΕΕ στην αναπτυξιακή συνεργασία και στην εξάλειψη της φτώχειας.

Η ΕΕ πρέπει να ενισχύσει την **ολοκληρωμένη προσέγγισή της για την ασφάλεια και τη φτώχεια**, προσαρμόζοντας, εάν απαιτείται, τις νομικές βάσεις και διαδικασίες της. Οι πρωτοβουλίες της αναπτυξιακής και της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφαλείας της ΕΕ πρέπει να συνδεθούν ούτως ώστε να δημιουργηθεί μια πιο συναφής προσέγγιση της ειρήνης, της οικοδόμησης θεσμών, της μείωσης της φτώχειας και των αιτίων συγκρούσεων. Η ΕΕ αποσκοπεί να εξασφαλίσει πιο ομαλή **μετάβαση από την ανθρωπιστική βοήθεια και την αντίδραση στις κρίσεις σε μακροπρόθεσμη συνεργασία για την ανάπτυξη**.

Όσον αφορά τη **σχέση μεταξύ της ανάπτυξης και της μετανάστευσης**, η ΕΕ πρέπει να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες να ενισχύσουν τις πολιτικές, τις ικανότητες και τις δραστηριότητές τους στους τομείς της μετανάστευσης και της κινητικότητας, με στόχο να αυξηθεί ο αντίκτυπος της ανάπτυξης στην περιφερειακή και διεθνή κινητικότητα των ατόμων.

7. ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΑΛΛΑΓΗ

Η Επιτροπή καλεί το Συμβούλιο να εγκρίνει το προτεινόμενο πρόγραμμα δράσης για αλλαγή το οποίο επιδιώκει:

- να εξοπλίσει την ΕΕ με **μια αποτελεσματική αναπτυξιακή πολιτική και πρακτικές** για την προσεχή δεκαετία και να της απονεμίσει ηγετικό ρόλο στην εκπόνηση ενός σφαιρικού διεθνούς αναπτυξιακού προγράμματος μέχρι το 2015 και μετά,
- να στηρίξει την αλλαγή που απαιτείται σε χώρες εταίρους προκειμένου να **επιταχυνθεί η πρόοδος προς τη μείωση της φτώχειας και την υλοποίηση των ΑΣΧ**.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής και η ΕΥΕΔ θα μεριμνήσουν ώστε οι κατευθυντήριες αρχές που εκτίθενται στην παρούσα ανακοίνωση να αντανakλώνται προοδευτικά στο υπόλοιπο τμήμα του τρέχοντος κύκλου προγραμματισμού και σε μελλοντικά έγγραφα προγραμματισμού, καθώς και στις προτάσεις σχετικά με την αρχιτεκτονική, τη νομοθεσία και τον προγραμματισμό μελλοντικών χρηματοδοτικών μέσων για την εξωτερική δράση.

Καλούνται επίσης τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν επείγοντως το πρόγραμμα δράσης για αλλαγή.